

Kinh Đại Bát Nhã Ba-la-mật-đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998

--- o0o ---

Tập 9
Quyển Thứ 210
Hội Thứ Nhất

PHẨM KHỔ TIN HIỂU
Thứ 34 - 29

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh; Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên nội không thanh tịnh, nội không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc nội không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên ngoại không, nội ngoại không, không không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cảnh không, vô tế không, tán không, vô biến dị không, bốn tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không thanh tịnh; ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên chơn như thanh tịnh, chơn như thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc chơn như thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, thật tế, hư không giới, bất tư nghì giới thanh tịnh; pháp giới cho đến bất tư nghì giới thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến bất tư nghì giới thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên khổ thánh đế thanh tịnh, khổ thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc khổ thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên bốn tĩn lự thanh tịnh, bốn tĩn lự thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc bốn tĩn lự thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh; bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí

thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên tám giải thoát thanh tịnh, tám giải thoát thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tám giải thoát thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh; tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên bốn niệm trụ thanh tịnh, bốn niệm trụ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc bốn niệm trụ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi thanh tịnh; bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên không giải thoát môn thanh tịnh, không giải thoát môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc không giải thoát môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh; vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên Bồ-tát thập địa thanh tịnh, Bồ-tát thập địa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc Bồ-tát thập địa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên năm nhãn thanh tịnh, năm nhãn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc năm nhãn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên sáu thần thông thanh tịnh, sáu thần thông thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc sáu thần thông thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên Phật mười lực thanh tịnh, Phật mười lực thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc Phật mười lực thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên pháp vô vong thất thanh tịnh, pháp vô vong thất thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc pháp vô vong thất thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên tánh hằng trụ xả thanh tịnh, tánh hằng trụ xả thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tánh hằng trụ xả thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên nhất thiết trí thanh tịnh, nhất thiết trí thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Nhất thiết

trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh, tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh, tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh, quả Dự lưu thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Đại không thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên Độc giác Bồ-đề thanh tịnh, Độc giác Bồ-đề thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc Độc giác Bồ-đề thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thanh tịnh, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Đại không thanh tịnh nên chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thanh tịnh, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc đại không thanh tịnh, hoặc chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên sắc thanh tịnh, sắc thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên thọ tướng hành thức thanh tịnh, thọ tướng hành thức thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc thọ tướng hành thức thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên nhãn xứ thanh tịnh, nhãn xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc nhãn xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh, nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

không thức giới thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh, vô minh thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sâu thán khổ ưu não thanh tịnh; hành cho đến lão tử sâu thán khổ ưu não thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử sâu thán khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh; Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên nội không thanh tịnh, nội không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc nội không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, hữu vi không, vô vi không, tất cảnh không, vô tế không, tán không, vô biên dị không, bốn tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không thanh tịnh; ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên chơn như thanh tịnh, chơn như thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc chơn như thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, thật tế, hư không giới, bất tư nghi giới thanh tịnh; pháp giới cho đến bất tư nghi giới thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến bất tư nghi giới thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên khổ thánh đế thanh tịnh, khổ thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc khổ thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên bốn tinh lự thanh tịnh, bốn tinh lự thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc bốn tinh lự thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh; bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tám giải thoát thanh tịnh, tám giải thoát thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tám giải thoát thanh

tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh; tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên bốn niệm trụ thanh tịnh, bốn niệm trụ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc bốn niệm trụ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi thanh tịnh; bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên không giải thoát môn thanh tịnh, không giải thoát môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc không giải thoát môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh; vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc vô tướng, vô nguyện giải thoát môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên Bồ-tát thập địa thanh tịnh, Bồ-tát thập địa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc Bồ-tát thập địa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên năm nhãn thanh tịnh, năm nhãn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc năm nhãn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên sáu thần thông thanh tịnh, sáu thần thông thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc sáu thần thông thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên Phật mười lực thanh tịnh, Phật mười lực thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc Phật mười lực thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên pháp vô vong thất thanh tịnh, pháp vô vong thất thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc pháp vô vong thất thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tánh hằng trụ xả thanh tịnh, tánh hằng trụ xả thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tánh hằng trụ xả thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên nhất thiết trí thanh tịnh, nhất thiết trí thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh,

hoặc đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh, tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tất cả đà-la-ni môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh, tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tất cả tam-ma-địa môn thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh, quả Dự lưu thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Thắng nghĩa không thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên Độc giác Bò-đề thanh tịnh, Độc giác Bò-đề thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc Độc giác Bò-đề thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên tất cả hạnh Bò-tát Ma-ha-tát thanh tịnh, tất cả hạnh Bò-tát Ma-ha-tát thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Bò-tát Ma-ha-tát thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Thắng nghĩa không thanh tịnh nên chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bò-đề thanh tịnh, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bò-đề thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc thắng nghĩa không thanh tịnh, hoặc chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bò-đề thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên sắc thanh tịnh, sắc thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên thọ tướng hành thức thanh tịnh, thọ tướng hành thức thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc thọ tướng hành thức thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên nhãn xứ thanh tịnh, nhãn xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc nhãn xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh, nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc nhĩ tỷ thiết thân ý xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh, sắc xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc thanh hương vị xúc pháp xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh, vô minh thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sầu than khổ ưu não thanh tịnh; hành cho đến lão tử sầu than khổ ưu não thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử sầu than khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc Bồ thí Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tịch lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh; Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên nội không thanh tịnh, nội không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc nội không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, vô vi không, tất cảnh không, vô tế không, tán không, vô biên dị không, bốn tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không thanh tịnh; ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên chơn như thanh tịnh, chơn như thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc chơn như thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, thật tế, hư không giới, bất tư nghì giới thanh tịnh; pháp giới cho đến bất tư nghì giới thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến bất tư nghì giới thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên khổ thánh đế thanh tịnh, khổ thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc khổ thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc tập diệt đạo thánh đế thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên bốn tĩn lự thanh tịnh, bốn tĩn lự thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc bốn tĩn lự thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh; bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc bốn vô lượng, bốn vô sắc định thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

Thiện Hiện! Hữu vi không thanh tịnh nên tám giải thoát thanh tịnh, tám giải thoát thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh tịnh, hoặc tám giải thoát thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy. Hữu vi không thanh tịnh nên tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh; tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh nên Nhất thiết trí trí thanh tịnh. Vì có sao? Hoặc hữu vi không thanh

tịnh, hoặc tám thẳng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ thanh tịnh, hoặc Nhất thiết trí trí thanh tịnh không hai không hai phần, vì không riêng không dứt vậy.

--- o0o ---